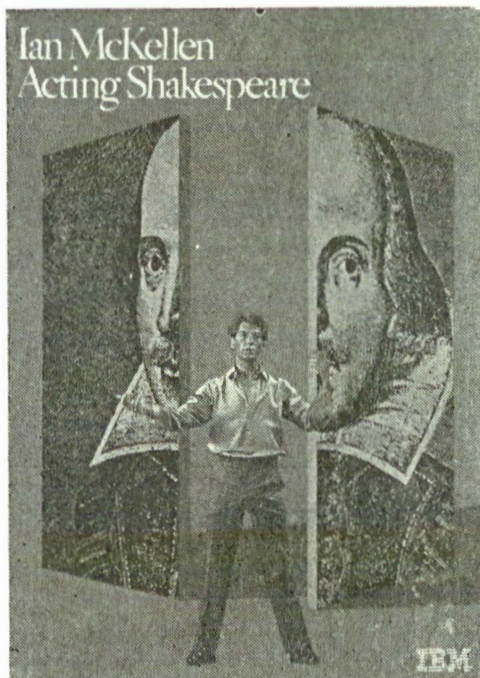

INTERPRETÎNDU-L PE SHAKESPEARE

În sala Teatrului Național, un public compact. Spațiile laterale gem de lume, mult, foarte mult tineret; pe treptele ce înbrățișează scena, blugi și bluze, fete și băieți, stau cumiți la mică distanță de un tânăr, îmbrăcat simplu, pantalon de flanel, cămașă cu guler răsfrînt, și care, ca și ei, a venit din sală, urcîndu-se pe podium. A stat o clipă cu spatele la noi, rezemîndu-se de faldurile cenușii ale cortinei, apoi s-a răsucit, descoperindu-și chipul tînăr, dar fără vreo vîrstă anume, obrazul prelung cu pomeți proeminenți și ochii înguști, chip nordic, familiar publicului școlit la cursurile Integralei Shakespeare... Fără prerogative, cu o nobilă simplitate cizelată de o pătrunzătoare intuiție a relației cu publicul, intrînd „direct” în subiect, Ian McKellen ne-a „predat” un curs Shakespeare...

Recitalul lui Ian McKellen ne-a prilejuit bucuria întîlnirii cu un artist autentic, care, cu modestie, cu un firesc învălîitor, cu eleganța naturală, cordială și nesofisticată, proprie personalităților adevărate și spiritelor alese, ne-a propus să-l urmăm pe un itinerar al lui, alcătuit cu grijă și pasiune, întru explorarea teritoriului, continentului, oceanului Shakespeare. Într-o epocă de shakespeareologie dominată de viziunea Regizorului, cînd în competiția *interpretării* primează conceptele și transferul lor în imagini grevate de simbolistică sau de istoricism, cînd în campionate mondiale se întrec mari directori de scenă ca Peter Brook, Liviu Ciulei, Liubimov, Zeffirelli, Trevor Nunn, Richard Foreman, un actor, un englez (nu se putea altfel!), continuînd o veche tradiție, începută cu Richard Burbage — colegul lui Will la „Globe” — și păstrată pînă în zilele noastre de distinși seniori, vasali ai suzeranului Shakespeare, ni-l prezintă, singur, pe *autorul său*, relevîndu-i în primul rînd apartenența la breaslă. Pe Shakespeare al actorilor, pe purtătorul de cuvînt, liderul, sufletul și creierul lor, pe filozoful scenei și histrionul

Istoriei ni l-a adus în față acest oaspete cu nume scoțian și accent de Cambridge... Ne-a expus fapte autobiografice, anecdotă din viața „shakespeareenilor”, glume de culise și ne-a jucat totodată pe Richard al II-lea, pe Hamlet, pe Falstaff, pe Prințul Hall și pe Henric V, pe Gloucester, pe Doamna Quickly, pe Romeo și pe Julieta, pe Macbeth și pe Bottom... Actorul, doar ființa sa pe scena goală, actorul, fără decor, fără recuzită, fără grimă, fără mască, ne-a clădit o lume, a populat-o, iradiînd poezie și o vrajă ciudată, ca pe insula lui Prospero, și mai ales ne-a convîrsit cît adevăr palpabil conține celebrul vers *We are such stuff / As dreams are made on... Plămădă sîntem, precum cea din care / Făcute-s visele...*

Virtuoz al verbului și al versului shakespearean, fin exeget al sensurilor, pe care le transpune tăios, cu o elaborată cerebralitate subtil convertită în emoție și spirit, în ton și culoare, creator proteic de caractere și stări, Ian McKellen ne-a demonstrat cum poate fi străbătut oceanul de un navigator solitar...

Mira IOSIF